

کنترل دسترسی در قراردادهای هوشمند با استفاده از یادگیری ماشین برای اینترنت اشیا

عبدالرضا عندلیب^۱، افشین رضاخانی^{۲*}، اکبر مرشد اسکی^۳، پریسا رحمانی^۴

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۰/۱۵

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۷/۱۷

چکیده

کنترل دسترسی در شبکه بلاکچین یکی از چالش‌هایی است که با رشد شبکه بلاکچین با آن روبه‌رو هستیم. در شبکه بلاکچین، مجموعه فعالیت‌های مالی کاربران که نیاز به امضای دیجیتال دارد انجام می‌شود، این اطلاعات در سرور بلاکچین ذخیره می‌شود. امضای دیجیتال و تأیید هویت و صحت تراکنش‌ها به صورت دستی فرایندی وقت‌گیر بوده و کاربرپسند نیست و از دلایلی است که تکنولوژی بلاکچین به طور کامل پذیرفته نمی‌شود. در این مقاله، یک روش نوین بر اساس ترکیب روش‌های خوشه‌بندی و دسته‌بندی پیشنهاد می‌شود، ابتدا برچسب‌گذاری داده‌ها، به کمک روش خوشه‌بندی انجام شده و سپس از داده‌های برچسب‌گذاری شده برای آموزش الگوریتم SVM برای تعیین تراکنش‌های سالم استفاده می‌شود. روش پیشنهادی، یک روش مبتنی بر یادگیری ماشین برای کنترل دسترسی است که امضای خودکار تراکنش‌های بلاکچین و شناسایی تراکنش‌های غیرعادی را انجام می‌دهد. به منظور ارزیابی روش پیشنهادی، آزمایش و تجزیه و تحلیل بر روی داده‌های اتریوم انجام شده است و به کمک الگوریتم خوشه‌بندی K-Means و روش بردار پشتیبان ماشین تراکنش‌های سالم از مشکوک شناسایی می‌شود که این روش توانایی شناسایی با دقت ۸۹ درصد را نشان می‌دهد.

واژگان کلیدی: بلاکچین، اتریوم، SVM، K-Means

^۱ دانشجوی دکتری گروه کامپیوتر، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران Abdolrezaandalib@gmail.com

^{۲*} استادیار، گروه کامپیوتر دانشگاه آیت اله بروجردی Rezakhani@abru.ac.ir

^۳ استادیار، گروه کامپیوتر، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه ورامین - پیشوا، دانشگاه آزاد اسلامی، ورامین، تهران، ایران Morshed486@gmail.com

^۴ استادیار، گروه کامپیوتر، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران Rahmani@pardisiau.ac.ir

۱. مقدمه

اگر بخواهیم به زبان ساده بلاک‌چین را تعریف کنیم باید بگوییم که زنجیره‌ای از بلوک‌های به هم وابسته است که مجموعه‌ای از داده‌ها و اطلاعات را با خود به همراه دارد و می‌تواند اطلاعاتی مانند دارایی‌های دیجیتال یک فرد تا اطلاعات قضایی ثبت شده باشند. حال مسئله این است، اطلاعاتی را که این بلوک‌های به هم وابسته حمل می‌کنند تا چه اندازه قابل اطمینان و اعتماد است. مدیریت هویت دیجیتالی در تسهیل تبادلات مبتنی بر بلاک‌چین و اینترنت اشیا به کار می‌رود و این امر سبب می‌شود که معاملات بر بستر بلاک‌چین سریع‌تر و با امنیت بالاتری صورت پذیرد. یکی از اصلی‌ترین چالش‌های تکنولوژی بلاک‌چین، توانایی کاربران برای انتقال پول و اعتبارات به طور مستقیم به یکدیگر درون یک شبکه غیرمتمرکز و توزیع شده است که بدون نیاز به شخص ثالث (به عنوان مثال، مؤسسه مالی) انجام می‌شود و انجام معاملات، مالکیت منابع و پول و اعتبارات را انتقال می‌دهد. هر تراکنشی که در شبکه انجام می‌شود، باید توسط کاربر به صورت دیجیتالی امضا و تأیید شود که توسط الگوریتم امضای دیجیتال انجام می‌شود. به منظور انتقال صحیح اطلاعات نیاز به رمزگذاری بسته‌های حاوی پیام نمود در این فرایند یک کلید عمومی و یک کلید خصوصی برای استفاده از بستر رمزگذاری نیاز است که کلید عمومی در اختیار همه می‌تواند قرار گیرد ولی کلید خصوصی باید در اختیار دریافت‌کننده پیام باشد.

استفاده از امضاها در دیجیتال به عنوان یکی از اصلی‌ترین بلوک‌های سازنده فناوری بلاک‌چین برای تضمین یکپارچگی و عدم انکار تراکنش‌ها ضروری است [۱] [۲]. با توجه به نتایج مقاله [۳] در مورد قابلیت استفاده از امضاها در دیجیتال، هنوز موانع زیادی وجود دارد که کاربران را از پذیرش استفاده از امضاها در دیجیتال در استفاده روزمره شان باز می‌دارد. این موانع مربوط به مدیریت، کنترل و استفاده از کلیدهای رمزنگاری است. در مطالعات بررسی شده، نشان داده می‌شود که چنین وظایف پیچیده‌ای برای کاربران طاقت‌فرسا است و قادر به تشخیص نفوذهای بالقوه در حین درگیر شدن در فرایند امضای دیجیتال نیستند. در مقاله [۴] نشان می‌دهد که امضای دیجیتال با حساب

بلاک‌چین آن‌ها (به عنوان مثال، کلید عمومی-خصوصی) در ارتباط است. فرایند امضا در نرم‌افزار اختصاصی (دیجیتال یا رمزنگاری) کیف پول دیجیتال انجام می‌شود. با کیف پول دیجیتال، کاربران فرایند امضای دیجیتال را کنترل کرده و تعاملات را در شبکه بلاک‌چین انجام می‌دهند. هر حساب دارای یک آدرس منحصر به فرد و یک نسخه متشکل از یک کلید عمومی است که نشان‌دهنده آدرس هویت دیجیتالی یک کاربر در شبکه بلاک‌چین است. انتقال منابع دیجیتال بر روی شبکه ارز دیجیتالی و بلاک‌چین با استفاده از تراکنش‌های امضا شده به صورت رمزنگاری شده انجام می‌شود و آدرس‌ها نقش مهمی در تعریف مالک جدید ایفا می‌کنند. از آنجاکه هر تراکنش با بلاک‌چین باید توسط کاربر به صورت دیجیتالی امضا شود، این امر می‌تواند به مشکلات امنیتی منجر شود. بیشتر مسائل پیرامون موضوعات استفاده از امضای دیجیتالی به پیچیدگی فرایند امضای دیجیتال مربوط می‌شوند [۵].

در ارتباط با فناوری بلاک‌چین، این امر می‌تواند امنیت دارایی‌های دیجیتال متعلق به کاربران را تحت تأثیر قرار دهد هر بار که یک کاربر می‌خواهد یک دارایی دیجیتال را انتقال دهد، باید یک تراکنش امضا شده دیجیتالی فراهم شود. در صورت نقل و انتقالات مکرر در یک دوره زمانی طولانی، فرایند امضای دیجیتال را می‌توان به طور سطحی تری انجام داد و در نتیجه امنیت دارایی‌های دیجیتال تحت تأثیر قرار می‌گیرد. در این وضعیت، هکرها می‌توانند از این رفتار کاربر به عنوان یک مزیت استفاده کنند و تلاش کنند تا امضای تراکنش‌هایی را که اثرات نامطلوبی (سرقت حساب) بر منابع دیجیتال آن‌ها دارند را به کاربران پیشنهاد کنند. برای مثال، کاربر یک تراکنش را از طریق یک برنامه کاربردی وب انجام می‌دهد که در آن هدف انتقال مقداری ارز دیجیتال است [۶]. در این فرایند، برنامه واسطه، تراکنش را برای فرایند امضای دیجیتال به کاربر ارائه و آماده می‌کند. بعد از امضای دیجیتالی تراکنش، به شبکه بلاک‌چین به طور غیرقابل بازگشتی اجرا می‌شود. یک مشکل که ممکن است رخ دهد این است که برنامه یک تراکنش مخرب با داده‌های مشابه ایجاد کند (به عنوان مثال، یک مقدار بالاتر از مقدار اولیه تعیین شده توسط کاربر) کاربر ممکن است معامله ساختگی را امضا کند، که بعداً نمی‌تواند لغو شود، در نتیجه منجر به از دست

[۱۰] انجام شد. رویکرد پیشنهادی نتایج بهتری با تراکنش های شناسایی متقلبان به دست می آورد.

باتوجه به مطالعات انجام شده، هیچ راه حلی وجود ندارد که هدف آن معرفی روش های یادگیری ماشین در فرایند امضای دیجیتال تراکنش های بلاک چین باهدف فعال کردن امضای خودکار دیجیتال تراکنش ها باشد. اگرچه کار شناسایی بی قاعدگی ها در میان تراکنش ها قبلاً انجام شده است، هیچ یک از روش های بازنگری شده با الگوهای تراکنش آدرس سازگار نیست، و هیچ بررسی روی رویکرد استفاده از داده های کاربر که برچسب گذاری شده اند صورت نگرفته است نوآوری رویکرد پیشنهادی این است که می تواند با هر نشانی که دارای سابقه کافی از تراکنش، صرف نظر از الگوهای تراکنش، و تراکنش های غیرعادی شناسایی شده، استفاده شود.

۱. جدول مقایسه

اسم نویسنده	عنوان مقاله	سال	مطالعه برای پیش بینی	روش شناسایی
پم و لی [10]	Anomaly detection in bitcoin network using unsupervised learning methods	2016	Bitcoin	خوشه بندی
پم و لی [10]	Anomaly detection in the bitcoin system-a network perspective	2016	Bitcoin	خوشه بندی
اوستاپوویچ و زیبکوفسکی [11]	Detecting Fraudulent Accounts on blockchain: A Supervised Approach	2019	Block chain	روش دسته بندی
مونامو، ماریواته و توالا [12]	Unsupervised learning for robust bitcoin fraud detection	2016	Bitcoin	خوشه بندی kmeans

یکی از جنبه های نوآوری در این مقاله ترکیب روش های خوشه بندی و دسته بندی به صورت هم زمان است.

دادن مبلغی برای کاربر می شود. این مقاله یک روش یادگیری ماشین برای تشخیص تراکنش های سالم از تراکنش های غیرعادی است. در این مقاله باتوجه به اطلاعات جمع آوری شده از تراکنش های ارز دیجیتال اتریوم و مبادلات صورت گرفته [۷] [۸] یک سیستم هوشمند آموزش داده می شود. سیستم آموزش داده شده به کمک ترکیب الگوریتم خوشه بندی K-Means و الگوریتم SVM پیشنهاد شده است. چالش اصلی این پژوهش در کلاس بندی داده های تراکنش بدون برچسب مجموعه ای از تراکنش های مالی در بستر اتریوم است که باید بر روی آن دسته بندی انجام شود.

ساختار مقاله، به صورت زیر است. بخش دوم مقاله، کارهای مرتبط در شناسایی تراکنش های غیرعادی در تکنولوژی های بلاک چین را بررسی می کند. بخش سوم وضعیت فعلی امضای معاملات در فناوری های بلاک چین را نشان می دهد. بخش چهارم الگوریتم پیشنهادی امضای خودکار و شخصی معاملات بلاک چین را به طور مفصل بررسی می نماید و در بخش پنجم نتیجه گیری ارائه می شود.

۲. پیشینه تحقیق

در این بخش، کارهای مرتبط در زمینه شناسایی تقلب در شبکه بلاک چین مورد بررسی قرار می گیرد. پم و لی، به مسئله شناسایی کاربران مشکوک و تراکنش های آن ها بر روی گراف ایجاد شده از شبکه بلاک چین، بیت کوین پرداخته اند. برای تشخیص تراکنش های غیرعادی، از روش های خوشه بندی K-Means، فاصله مایلانوبیس و یادگیری ماشین بردار پشتیبانی (SVM) استفاده کرده اند [۹]، در [۱۰]، نویسندگان همین تحقیق را با استفاده از قوانین فشرده سازی درجه توان، همراه با روش های یادگیری بدون نظارت عامل خروجی محلی توسعه داده اند، که در آن به نتایج مشابهی دست یافته اند. در [۱۱]، قابلیت های جنگل های تصادفی، ماشین های بردار پشتیبانی، و روش های یادگیری تحت نظارت برای شناسایی حساب های متقلبان در شبکه بلاک چین اعمال و مقایسه شده اند. در [۱۲] با روش یادگیری بدون نظارت K-Means که قادر به خوشه بندی هم زمان اشیا برای تشخیص ناهنجاری در شبکه بیت کوین است، پیشنهاد شده است. ارزیابی با همان مجموعه داده مورد استفاده در [۹]

۳. شبکه بلاک چین

در شبکه بلاک چین، تراکنش‌ها به شیوه‌ای امن و تغییرناپذیر در بلوک‌ها مهر و موم می‌شوند و در یک دفتر به هم متصل می‌شوند [۱۳]. هر بلوک خود شامل چندین تراکنش تأیید شده توسط امضاهای دیجیتال است که به عنوان یک حالت در یک دفترکل توزیع شده به اشتراک گذاشته می‌شود و بین تمام شرکت کنندگان در شبکه بلاک چین ثبت می‌شود و در نتیجه شفافیت و تغییرناپذیری معاملات انجام شده در شبکه را فراهم می‌کند [۱۴]. انواع حساب در بستر بلاک چین به دو دسته حساب با مالکیت خارجی و حساب مبتنی بر قرارداد هوشمند تقسیم می‌شود.

حساب با مالکیت خارجی یا (Externally Owned Account) EOA ها، حساب‌هایی هستند که متعلق به کاربران بوده و به آن‌ها حساب کاربران (User Account) گفته می‌شود و توسط آن‌ها کنترل می‌شوند. این حساب‌ها دارایی‌های اتر کاربران را در خود نگهداری می‌کنند و از طریق رمزنگاری نامتقارن و کلید خصوصی (Private Key) محافظت می‌شوند. کلید خصوصی (در بلاک چین هر رمزازی) کدی است که دسترسی شما به حسابتان را میسر کرده و مانند رمزهای عبور کارت‌های بانکی تان عمل می‌کند؛ بدون داشتن کلید خصوصی، امکان دسترسی به حساب و استفاده از رمزارزتان را نخواهید داشت. برای انجام هر تراکنشی در بلاک چین اتریوم، باید از حساب‌های با مالکیت خارجی استفاده کنید. هر حسابی در بلاک چین اتریوم (بلاک چین هر رمزارز دیگری) دارای یک آدرس منحصر به فرد است که برای انجام تراکنش‌ها و دریافت و انتقال اتر از آن استفاده می‌شود. آدرس حساب در بلاک چین رمزارزها، همانند شماره کارت بانکی شماست که برای دریافت پول از سایرین، آن را در اختیار آن‌ها قرار می‌دهید و یا برای انتقال پول به آن‌ها، از آن استفاده می‌کنید.

۳-۱. کلید عمومی و خصوصی

برای رمزگذاری از دو کلید استفاده می‌شود که اگر از کلید برای رمزگذاری استفاده شود، کلید دیگر می‌بایست برای رمزگشایی

به کار گرفته شود. الگوریتم‌هایی که برای تولید این زوج کلیدها استفاده می‌شوند، این موضوع را تضمین می‌کنند که در صورتی که یکی از کلیدها که کلید عمومی نامیده می‌شود، منتشر گردد. کلید دیگر، یعنی کلید خصوصی را نمی‌توان به سادگی کشف نمود.

بلاک چین یک سیستم هم‌تا به هم‌تا است که امکان دسترسی به آن برای همگان وجود دارد. هرکسی می‌تواند با منابع محاسباتی خود (ابزارهای رایانه‌ای) به آن متصل شود و یا اطلاعات تراکنش‌های جدید را به سیستم ارسال کند. با این حال دسترسی همگان به اموال اختصاص داده شده به حساب‌هایی که توسط بلاک چین مدیریت می‌شود، مطلوب نیست. ویژگی بارز ملک خصوصی، انحصار آن است. حق انتقال مالکیت به حساب دیگر تنها محدود به مالک حساب است که مالکیت را واگذار کند. از این رو، چالش بلاک چین، محافظت از دارایی‌های اختصاص داده شده به حساب‌ها بدون محدود کردن معماری باز سیستم توزیع شده است.

رمزنگاری کلید خصوصی - عمومی. کلیدهای عمومی برای شناسایی حساب‌هایی استفاده می‌شوند که توسط آن هرکسی می‌تواند مالکیتی را انتقال دهد، درحالی‌که دسترسی به آن حساب‌ها تنها به کسانی محدود شده است که کلید خصوصی مربوط را دارند.

۳-۲. رمزنگاری

بلاک چین علاوه بر توابع هش، از یک فناوری پایه دیگر به نام رمزنگاری نامتقارن نیز به صورت گسترده استفاده می‌کند. رمزنگاری نامتقارن، اساس ایجاد هویت کاربران در بلاک چین و محافظت از اموال آن‌ها است. درک رمزنگاری تا حدی پیچیده و سخت است. ایده اصلی رمزنگاری محافظت از اطلاعات در برابر دسترسی افراد غیرمجاز است.

۳-۳. امضای دیجیتال

این بخش به مفهوم امضای دیجیتال اختصاص داده شده که از رویکرد خصوصی به عمومی رمزنگاری نامتقارن استفاده می کند. از آنجاکه لازم است بلاک چین اطمینان حاصل کند تنها مالکان قانونی قادر به انتقال دارایی ها به سایر حساب ها هستند، مفهوم مجوز دسترسی وارد صحنه می شود از این رو توضیح داده می شود که چگونه در بلاک چین از رمزنگاری نامتقارن برای مجوز دادن به تراکنش ها استفاده می کند.

تضمین اینکه تنها دارنده یک حساب می تواند دارایی های مرتبط با حساب خود را به حساب های دیگر انتقال دهد بسیار مهم است. هرگونه تلاشی جهت دسترسی به یک حساب و دارایی های مرتبط با آن توسط هر شخصی غیر از مالک قانونی حساب، باید به عنوان غیرمجاز شناسایی و رد شود. در واقع چالش بلاک چین این است که درحالی که باز بودن خود را حفظ می کند، انتقال مالکیت را صرفاً به صاحب قانونی حساب محدود کند.

ایده اصلی بلاک چین، استفاده از یک معیار امنیتی دیجیتال مانند امضای دیجیتال است که معادل امضاهای دست نویس است.

از سوی دیگر، حساب های مبتنی بر قرارداد هوشمند حساب هایی هستند که کد قرارداد هوشمند، در آن ها قرار می گیرد. این حساب ها نیز مانند حساب های با مالکیت خارجی، دارای یک آدرس منحصر به فرد هستند؛ اما تفاوت آن ها در این است که در حساب های مبتنی بر قرارداد هوشمند، چیزی به عنوان کلید خصوصی وجود ندارد و حساب توسط کد قرارداد هوشمند محافظت می شود. برای درک بهتر چگونگی کارکرد حساب مبتنی بر قرارداد هوشمند، به مثال زیر توجه کنید: فرض کنید که شما قرارداد هوشمندی را طراحی کرده اید که قرار است در صورت دریافت ۱۰ اتر، این اترها را به صورت هم زمان و مساوی در بین ۵ نفر تقسیم کند. شما این شرایط را در قرارداد هوشمند خود کدنویسی کرده اید و پنج آدرسی که قرار است اترها به آن ها ارسال شوند را نیز از قبل مشخص نموده اید. حال تنها چیزی که باقی می ماند، ارسال ۱۰ اتر به حساب این قرارداد

هوشمند است. برای ارسال ۱۰ اتر به این حساب، کافی است که شما وارد حساب کاربری (همان حساب با مالکیت خارجی) خود شده و ۱۰ اتر را به شکل یک تراکنش معمولی، به آدرس حساب قرارداد هوشمند خود ارسال کنید. به محض دریافت این مقدار، این قرارداد به صورت خودکار و غیرقابل توقف، به هر یک از پنج آدرس از پیش تعیین شده مقدار ۲ اتر را ارسال خواهد کرد. این مثال یکی از موارد استفاده ساده اما بسیار کاربردی و محوری قرارداد هوشمند است؛ بنابراین می توان این گونه جمع بندی کرد که یک حساب مالکیت خارجی می تواند با استفاده از کلید خصوصی اش یک تراکنش انجام دهد، آن را امضا کند و از این طریق، پیامی را به یک حساب مالکیت خارجی یا حساب مبتنی بر قرارداد دیگر ارسال کند. پیام قابل انتقال بین دو حساب با مالکیت خارجی، یک نوع «انتقال ارزش» ساده است. اما پیامی که از یک حساب مالکیت خارجی به حساب مبتنی بر قرارداد فرستاده می شود، فراتر از انتقال ارزش است. این پیام کد آن حساب را فعال کرده و به این ترتیب، حساب مبتنی بر قرارداد می تواند اقدامات مختلفی نظیر انتقال توکن ها، نوشتن چیزی روی فضای ذخیره سازی داخلی، ایجاد توکن های جدید، انجام یک سری محاسبات و ایجاد قراردادهای جدید را انجام دهد. تراکنش در واقع دستورالعملی است که حالت حساب بر اساس آن تغییر می یابد. این دستورالعمل به صورت رمزنگاری شده امضا شده و توسط یک حساب با مالکیت خارجی ایجاد و به بلاک چین اعلام می شود. هر بلاک مجموعه ای از تراکنش ها و در واقع مانند دستورالعملی است که به شبکه اطلاع می دهد حالت جهانی (global state) بعدی به چه صورت باشد. به طور کلی تراکنش ها در شبکه اتریوم سه نوع هستند:

۱. از یک حساب با مالکیت خارجی (EOA) به یک حساب با مالکیت خارجی (EOA)
۲. از یک حساب با مالکیت خارجی (EOA) به یک حساب قرارداد هوشمند (CA)
۳. از یک حساب با مالکیت خارجی به یک حساب صفر (Zero)

هر سه نوع تراکنش در شبکه اتریوم، توسط یک حساب با مالکیت خارجی (انسان) آغاز می‌شوند. به تعبیر دیگری می‌توان گفت تراکنش‌های اتریوم همچون پلی هستند که اطلاعات دنیای خارجی را به حالت داخلی شبکه اتریوم متصل می‌کنند.

۱. تراکنش‌های نوع اول میان دو انسان صورت می‌گیرد؛

۲. تراکنش‌های نوع دوم میان انسان و یک قرارداد هوشمند؛

۳. تراکنش نوع سوم توسط یک انسان (حساب با مالکیت خارجی) فرستاده شده و گیرنده‌ای ندارد.

این نوع تراکنش‌ها حاوی کد قرارداد هوشمند هستند و در صورت تأیید، قرارداد هوشمند را روی بلاک‌چین ایجاد می‌کنند. به محض ثبت شدن این قرارداد در بلاک‌چین، یک آدرس عمومی به آن اختصاص می‌یابد و سپس قرارداد آماده فعال‌سازی و استفاده توسط تراکنش‌های دیگر خواهد بود. همچنین قراردادهایی که در بلاک‌چین اتریوم موجود هستند نیز می‌توانند از طریق پیام‌ها (تراکنش‌های داخلی) با سایر قراردادهای صحبت و تعامل داشته باشند. پیام‌های ردوبدل شده میان قراردادهای هوشمند را می‌توان شبیه به تراکنش‌ها در نظر گرفت؛ با این تفاوت که این تراکنش‌ها توسط اکانت‌های با مالکیت خارجی ایجاد نمی‌شوند بلکه توسط خود قراردادهای هوشمند ایجاد می‌شوند. توجه داشته باشید که قرارداد هوشمند هیچگاه به‌خودی‌خود کاری انجام نمی‌دهد و برای فعال‌شدن، نیازمند ارسال یک تراکنش فعال‌سازی به آدرس این قرارداد هستیم. نتیجه این تعامل، پس از ماین شدن تراکنش در بلاک‌چین ثبت می‌شود. نکته جالب اینجاست که هر تراکنشی که قرارداد هوشمندی را فعال کرده یا از آن استفاده کند، توسط همه نودهای اتریوم اجرا می‌شود. در نتیجه به‌منظور ماین کردن یک تراکنش در یک بلاک، باید محاسبات مربوط به قرارداد استفاده شده در این تراکنش نیز توسط همه نودها اجرا شود. بلاک‌چین اتریوم یک شبکه مبتنی بر پیام است. طبق متن وایت پیپر اتریوم، «پیام‌ها» در شبکه اتریوم، به نحوی شبیه به «تراکنش‌ها» در شبکه بیت‌کوین هستند، اما ۳ تفاوت اساسی وجود دارد:

✓ اول اینکه یک پیام در شبکه اتریوم، هم می‌تواند توسط یک موجودیت خارجی و هم توسط قراردادهای ایجاد شود؛ درحالی‌که یک پیام بیت‌کوینی فقط توسط یک موجودیت خارجی ایجاد می‌شود.

✓ دوم اینکه پیام‌ها در شبکه اتریوم، صراحتاً می‌توانند حاوی داده‌ها و اطلاعات باشند (که در بیت‌کوین این‌گونه نیست)؛

✓ سومین تفاوت اینکه اگر گیرنده پیام در شبکه اتریوم یک حساب مربوط به قرارداد هوشمند باشد، می‌تواند به این پیام پاسخ دهد. این بدان معنی است که پیام‌ها در شبکه اتریوم، می‌توانند دربردارنده مفاهیم توابع نیز باشند.

حساب‌ها را می‌توان از طریق تراکنش‌های انجام‌شده و ارسال‌شده به شبکه بلاک‌چین توسط EOA یا CA تغییر داد، درحالی‌که گیرنده تراکنش می‌تواند آدرس EOA (یعنی قرارداد هوشمند) یا آدرس CA (یعنی کاربر) باشد [۱۵]. علاوه بر گیرنده ذکر شده، تراکنش‌های اتریوم نیز شامل امضای دیجیتالی است که فرستنده تراکنش، مقدار رمز را برای تراکنش مشخص می‌کند. مواردی که از فرستنده به گیرنده منتقل خواهند شد و یک حوزه اطلاعاتی اختیاری که می‌تواند در صورتی که گیرنده یک EOA است، مورد استفاده قرار گیرد. به‌منظور جلوگیری از حملات سرویس در شبکه بلاک‌چین، برای هر تراکنش باید حدی را تعریف کند که مشخص کند چند مرحله محاسباتی برای انجام تراکنش مجاز است. هر چه معامله از نظر محاسباتی گران‌تر باشد یا مقدار داده‌های ذخیره‌شده در یک حالت به‌عنوان بخشی از معامله بیشتر شود، به نوبه خود مراحل مورد نیاز برای انجام موفقیت‌آمیز یک معامله را افزایش می‌دهد. علاوه بر این، تراکنش نیز باید شامل مقداری باشد که نشان‌دهنده هزینه باشد، که فرستنده مایل به پرداخت آن در هر مرحله محاسباتی است [۱۵]. کاربران تراکنش‌ها را با استفاده از نرم‌افزار اختصاصی یا کیف پول امضا و منتشر می‌کنند. انواع زیادی کیف پول مانند کیف پول کاغذی، کیف پول همراه، کیف پول آنلاین، کیف پول سخت‌افزاری و یک کیف رومیزی وجود دارد. ویژگی مشترک هر نوع کیف پول این است که همه آن‌ها کلید خصوصی کاربر

اگر کاربر بخواهد یک تراکنش را امضا کند، این تراکنش به یک برنامه کاربردی غیرمتمرکز فرستاده می شود و به شبکه بلاک چین پخش می شود. تحقیقات زیادی در مورد بی قاعدگی های تشخیص در داده های سری زمانی انجام شده که به طور مفصل در [۲۲] [۲۳] مرور شده اند. روش های تحلیل سری های زمانی سنتی تنها با تغییرات داده های مشاهده شده سروکار دارند و نه با فرکانس و مقدار ترکیب آن [۲۰] همچنین رویکرد دیگر در تحلیل یک سری، استفاده از شبکه های عصبی به طور خاص، شبکه های عصبی مصنوعی تکرار شونده (RNN)، با استفاده از معماری حافظه کوتاه مدت بلند و انواع آن است. اشکال در چنین رویکردهای RNN این است که آموزش مدل به داده های زیادی نیاز دارد، که در نتیجه زمان زیادی می برد. از آنجاکه داده های تراکنشی یک آدرس محدود هستند، امکان محدودی برای ساخت سیستم تشخیص ناهنجاری با استفاده از RNN برای سری های زمانی وجود دارد. از این رو، روش های سنتی تشخیص ناهنجاری [۲۴]، که با مقدار کمی از داده ها کار می کنند و زمان کمتری برای ساخت مدل صرف می کنند، باید مورد استفاده قرار گیرند.

۴. هوش مصنوعی

اصطلاح هوش مصنوعی جهت توصیف ماشینی استفاده می کنند که عملکردهای «شناختی» را از روی ذهن انسان ها همچون یادگیری و حل مسئله تقلید می کنند. در این مقاله با استفاده از الگوریتم های یادگیری ماشین زیر به حل مسئله می پردازیم:

۴-۱. الگوریتم خوشه بندی K-Means

الگوریتم K-Means جز روش های افزایی رویکرد خوشه بندی است. در روش های افزایی با فرض داشتن یک پایگاه داده با n شی K افزاز از این داده های اشیا درست می کند. طوریکه هر افزاز یک خوشه را نشان می دهد و $K < n$. پس داده های اشیا در K گروه خوشه بندی شده و دارای دو شرط زیر هستند:

را اداره می کنند، که برای انجام اقدامات (یعنی معاملات) در برنامه های کاربردی غیرمتمرکز مورد نیاز است [۱۶]. در این مقاله، خود را محدود به تراکنش هایی می کنیم که دریافت کنندگان، آن ها را به عنوان CA یا EOA تعریف می کنند و از طریق برنامه های غیرمتمرکز به شبکه بلاک چین پخش می شوند [۱۷]. کاربر با یک برنامه کاربردی غیرمتمرکز تعامل می کند و امضای دیجیتال تراکنش ها را با کیف پول دسکتاپ انجام می دهد، که کلید خصوصی یک کاربر را بر روی دستگاه محلی کاربر، رمزنگاری شده با رمز عبور نگه می دارد. برای توصیف فرایند فعلی تعامل کاربر با یک برنامه کاربردی غیرمتمرکز و در نتیجه، با یک شبکه بلاک چین، سناریوی مورد کاربرد زیر را تعریف می کنیم: یک کاربر با کیف پول دسکتاپ می خواهد مقداری از ارز دیجیتال (به عنوان مثال، Ether) را از طریق یک برنامه کاربردی غیرمتمرکز به یک آدرس CA یا EOA دیگر منتقل کند. با استفاده از رمز عبور در کیف پول، کاربر به حساب بلاک چین خود (یعنی کلید خصوصی) و برقراری ارتباط با شبکه بسته (مانند شبکه اصلی عمومی) دسترسی پیدا می کند. او با یک کیف پول باز و ارتباط برقرار شده با شبکه بلاک چین، توانایی استفاده از برنامه های کاربردی غیرمتمرکز را به دست می آورد. سپس کاربر یک رابط کاربری غیرمتمرکز را در یک مرورگر باز می کند که شامل شکلی است که در آن کاربر نیاز به پر کردن مقدار ارز دیجیتال برای انتقال و آدرس گیرنده دارد. پس از تکمیل فرم، کاربر چنین تراکنشی را با کلیک روی دکمه تأیید می کند. برنامه غیرمتمرکز تراکنشی را آماده می کند که برای بازیابی دستی و امضای دیجیتالی به کاربر فرستاده می شود. در این مرحله، یک بازیابی دستی از سوی کاربر مورد نیاز است. بازیابی دستی برای کاربران ضروری است که تصمیم بگیرند آیا تراکنش پیشنهاد شده توسط برنامه کاربردی غیرمتمرکز معتبر است (به عنوان مثال، جعلی نیست) و باعث از دست دادن بالقوه ناخواسته وجوه (به عنوان مثال، ارز دیجیتال) برای کاربر نمی شود [۱۸] [۱۹]. کاربر این اختیار را دارد که تراکنش را تأیید کند، به عنوان مثال به صورت دیجیتالی تراکنشی را امضا کند که انجام فرایند رمزنگاری را به گیرنده تأیید می کند یا معامله ای را که انتقال ارز دیجیتال را به گیرنده قطع می کند رد کند [۲۰] [۲۱].

الف- هر گروه حداقل یک شی دارد.

ب- هر شی تنها به یک گروه تعلق دارد.

در روش افزایی برای K معلوم، یک افزای ابتدایی ایجاد می‌شود. سپس یک روش جابه‌جایی تکراری h را به کاربردی که تلاش به بهبود افزای بندی دارد. به این صورت که اشیا را از یک گروه به دیگر گروه‌ها می‌برد. یک معیار عمومی برای یک افزای بندی خوب این است که اشیا در یک خوشه به هم نزدیک یا به یکدیگر وابسته باشند و در مقابل اشیا در خوشه‌های مختلف از یکدیگر دور یا تاحدامکان متفاوت باشند.

در الگوریتم K-Means که هر خوشه با میانگین یا مرکز آن نمایش داده می‌شود. K را به عنوان ورودی گرفته و مجموعه n شی را به K خوشه افزای می‌کند. طوریکه سطح شباهت داخلی خوشه‌ها بالا بوده و سطح شباهت اشیا بیرون خوشه‌ها پایین باشد. شباهت هر خوشه نسبت به متوسط اشیا آن خوشه سنجیده شده که این متوسط مرکز خوشه نیز نامیده می‌شود و الگوریتم به صورت زیر کار می‌کند:

ورودی: K تعداد خوشه‌ها و یک پایگاه داده شامل n شی

خروجی: یک مجموعه از K خوشه که معیار مربع خطا را حداقل کند.

الگوریتم:

- (۱) به صورت تصادفی K نقطه دلخواه را به عنوان مراکز خوشه‌های ابتدایی انتخاب کن (بهتر است K نقطه از n نقطه موجود انتخاب شود)
- (۲) هر شی را با توجه به بیشترین شباهت آن به مراکز خوشه‌ها، به خوشه‌ها تخصیص بده
- (۳) مراکز خوشه‌ها را به روز کن به این معنی که برای هر خوشه میانگین اشیا آن خوشه را محاسبه کن
- (۴) با توجه به مراکز جدید خوشه‌ها به قدم دوم برگرد تا هنگامی که هیچ تغییری در خوشه‌ها رخ ندهد.

در عمل این الگوریتم یک روش هیوریستیک برای کاهش معیار مربع خطاست که در رابطه زیر آمده است:

$$E = \sum \sum |p - m_i|^2$$

در این رابطه E مجموع مربع خطا برای تمام اشیا پایگاه داده است. P نقطه‌ای در فضا است که نمایانگر یک شی است، و m_i میانگین خوشه C_i است که نقطه p به آن متعلق است.

۴-۲. الگوریتم SVM

دسته بندی کاربران متصل به سرور به معنی انتصاب کاربران به دسته‌های از پیش تعیین شده است که در ده سال اخیر تمام توجهات را به خود جلب کرده است. این مسئله به خاطر دسترسی کاربران و تعداد زیاد هکرها و نیاز مبرم به سازماندهی آنهاست. در جامعه تحقیقاتی روش اصلی در این زمینه، روش‌های بر اساس یادگیری ماشین هستند.

یادگیری تحت نظارت، یک روش عمومی در یادگیری ماشین است که یک شخص ناظری وجود دارد که برچسب گذاری برای تمایز دسته‌های مختلف را بر روی کاربران و هکرها اعمال می‌کند. یک مجموعه از مثال‌های یادگیری وجود دارد که به ازای هر ورودی، مقدار خروجی و یا تابع مربوطه نیز مشخص است. هدف سیستم یادگیر به دست آوردن فرضیه‌ای است که تابع و یا رابطه بین ورودی و خروجی را حدس بزند.

رده بندی کاربران و هکرها یک مسئله مهم در علوم مرتبط با شبکه، امنیت و علوم کامپیوتر است. این کار ممکن است به صورت دستی یا به صورت الگوریتمی انجام شود:

- ✓ روش دستی: همانند کاری که در کتابخانه انجام می‌شود و کاربران به دسته‌های مختلف تقسیم می‌شوند.
- ✓ روش الگوریتمی: رده بندی اصولاً در علم کامپیوتر و در مبحث داده کاوی جای می‌گیرد و به صورت یادگیری ماشین انجام می‌شود.

بر اساس موضوع و یا بر اساس یک ویژگی خاص (مانند تعداد رجوع به سایت ممکن است کاربران و هکرها دسته بندی شوند.

اصلی در این مقاله عدم برچسب گذاری داده های موجود است که در آن تراکنش های غیرمعمول برچسب گذاری نشده است بدین منظور در این مقاله یک روش ترکیبی از الگوریتم های یادگیری با نظارت و بدون نظارت استفاده شده است که در آن الگوریتم K-Means برای برچسب گذاری استفاده می شود همان طور که در شکل ۲ نشان داده شده است به کمک خوشه بندی می تواند داده های مربوط به تراکنش های مالی را برچسب گذاری نمود.

و سپس داده های برچسب گذاری شده به الگوریتم SVM برای دسته بندی تراکنش های می پردازد.

۱-۵. استخراج ویژگی به منظور شناسایی حساب

اتریوم متشکل از حساب هایی است که در آن هر حساب آدرس ۲۰ بیتی منحصر به فردی دارد. هر معامله اطلاعاتی دارد که شامل موارد زیر است:

- ۱- برچسب زمانی تراکنش
- ۲- ارزش تراکنش در مقدار دلار آمریکا متناظر آن در زمان تراکنش

هر آدرس دارای فهرستی از تاریخ تراکنش ها و سایر پارامترهای مرتبط است که از داده های زیر برای شناسایی آن استفاده می شود:

- ✓ هش معامله
- ✓ شماره بلوک
- ✓ مهر زمان (یونیکس)
- ✓ تاریخ و زمان (m / dd / yyyy)
- ✓ از (آدرس Ethereum)
- ✓ به (آدرس Ethereum)
- ✓ مقدار خروجی (ETH)
- ✓ هزینه معامله (ETH)
- ✓ هزینه معامله (دلار آمریکا)
- ✓ قیمت تاریخی (دلار آمریکا)

در دسته بندی موضوعی ابتدا برای یادگیری کاربران و هکرهای با موضوع معین به عنوان نمونه به ماشین داده می شود و ماشین با توجه به کلمات داخل هر سند به یادگیری می پردازد و با در نظر گرفتن احتمال وجود کلمات به پیش بینی موضوعی سندهای دیگر می پردازد. هدف این دسته الگوریتم ها تشخیص و متمایز کردن الگوهای پیچیده در داده هاست (از طریق کلاسترینگ، دسته بندی، رنکینگ، پاک سازی و غیره).

مبنای کاری SVM دسته بندی خطی داده ها است و در تقسیم خطی داده ها سعی می کنیم خطی را انتخاب کنیم که حاشیه اطمینان بیشتری داشته باشد

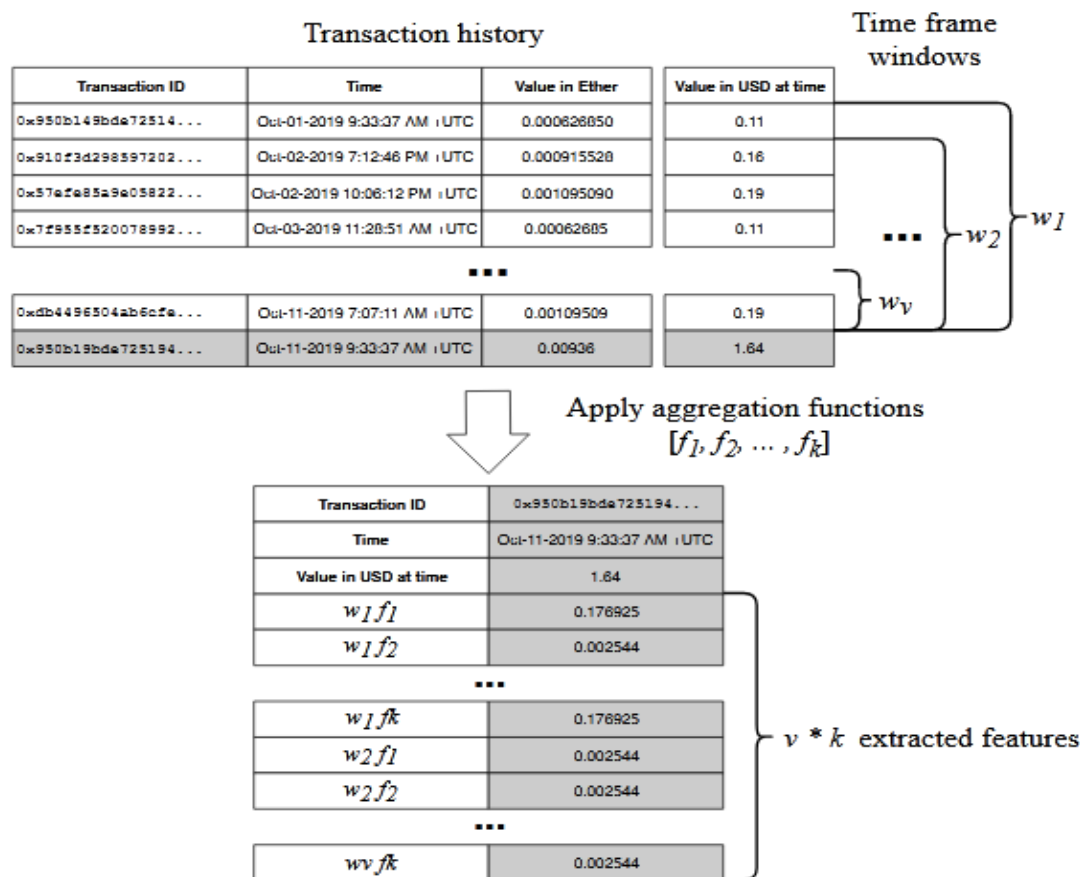
الگوریتم SVM، در هر جایی که نیاز به تشخیص الگو یا دسته بندی در کلاس های خاص باشد می توان استفاده کرد. آموزش نسبتاً ساده ای دارد و برای داده های با ابعاد بالا تقریباً خوب جواب می دهد. زمان اجرای آن نسبت به سایر طبقه بندی ها از جمله Naïve Bayesian، C4.5، Decision Tree و ... کمتر است. زیرا در مرحله Training از داده های پایگاه داده، بردارهای پشتیبان را استفاده می کند.

امروزه دسته بندی مهم ترین مسئله یادگیری با ناظر، در بسیاری از حوزه ها و بخصوص تحلیل داده های آماری و بازیابی اطلاعات مورد توجه بسیاری قرار گرفته است

۵. الگوریتم پیشنهادی

در این بخش، روش پیشنهادی را برای امضای دیجیتالی خودکار در معاملات شخصی بلاک چین ارائه می دهیم و نشان خواهیم داد که چگونه روش پیشنهادی برای بازبینی خودکار و امضای دیجیتال تراکنش های پیشنهاد می شود. تاریخچه تراکنش یک آدرس به شکل داده های سری زمانی است که در آن داده ها به صورت متوالی در طول جدول زمانی ذخیره می شوند. تشخیص تراکنش های غیرمعمول از معمول در این مقاله بررسی می شود. روش های یادگیری با نظارت برای تشخیص تراکنش های غیرمعمول در این مقاله استفاده شده است. چالش

برای تحلیل سری‌های زمانی از روش پنجره غلتان استفاده می‌شود که کمک می‌کند ویژگی‌های جدیدی از آن استخراج شود. استخراج ویژگی پنجره غلتان برای سری‌های زمانی یک روش است که در آن داده‌های سری زمانی به ترتیب از اولین داده‌ها تحلیل می‌شوند، اندازه پنجره، به صورت w تعریف می‌شود که تعداد اندازه‌گیری‌ها در یک پنجره است.

شکل ۱. استخراج ویژگی در بستر بلاک‌چین به منظور دسته‌بندی

استفاده می‌کنند که شناسه‌هایی منحصر به فرد و غیر قابل تغییر هستند. در این مقاله با استفاده از خوشه‌بندی آدرس‌های اتریوم و تحلیل رفتار کاربران بر اساس فعالیت آن‌ها، امکان دسته‌بندی و شناسایی تراکنش‌ها مورد بررسی قرار می‌گیرد. آدرس‌های اتریوم کاربران ممکن است ناشناس باشند، اما آدرس آن‌ها دارای شناسه‌های منحصر به فردی هستند که اثری قابل مشاهده برای عموم را از خود بر روی بلاک‌چین به جا می‌گذارند. الگوریتم خوشه‌بندی بر اساس میزان فعالیت تراکنش ایجاد شده است که کاربران اتریوم را به زیرگروه‌های رفتاری متمایزی تقسیم‌بندی می‌کند. این الگوریتم می‌تواند پیش‌بینی کند که آیا یک آدرس به یک صرافی رمز ارز، یک استخراج‌کننده و یا یک کیف پول ICO تعلق دارد. بسیاری از

در این مقاله، اندازه پنجره در حال حرکت به عنوان چارچوب زمانی تعریف می‌شود. هر آدرس بلاک‌چین می‌تواند الگوهای مختلفی از معاملات داشته باشد.

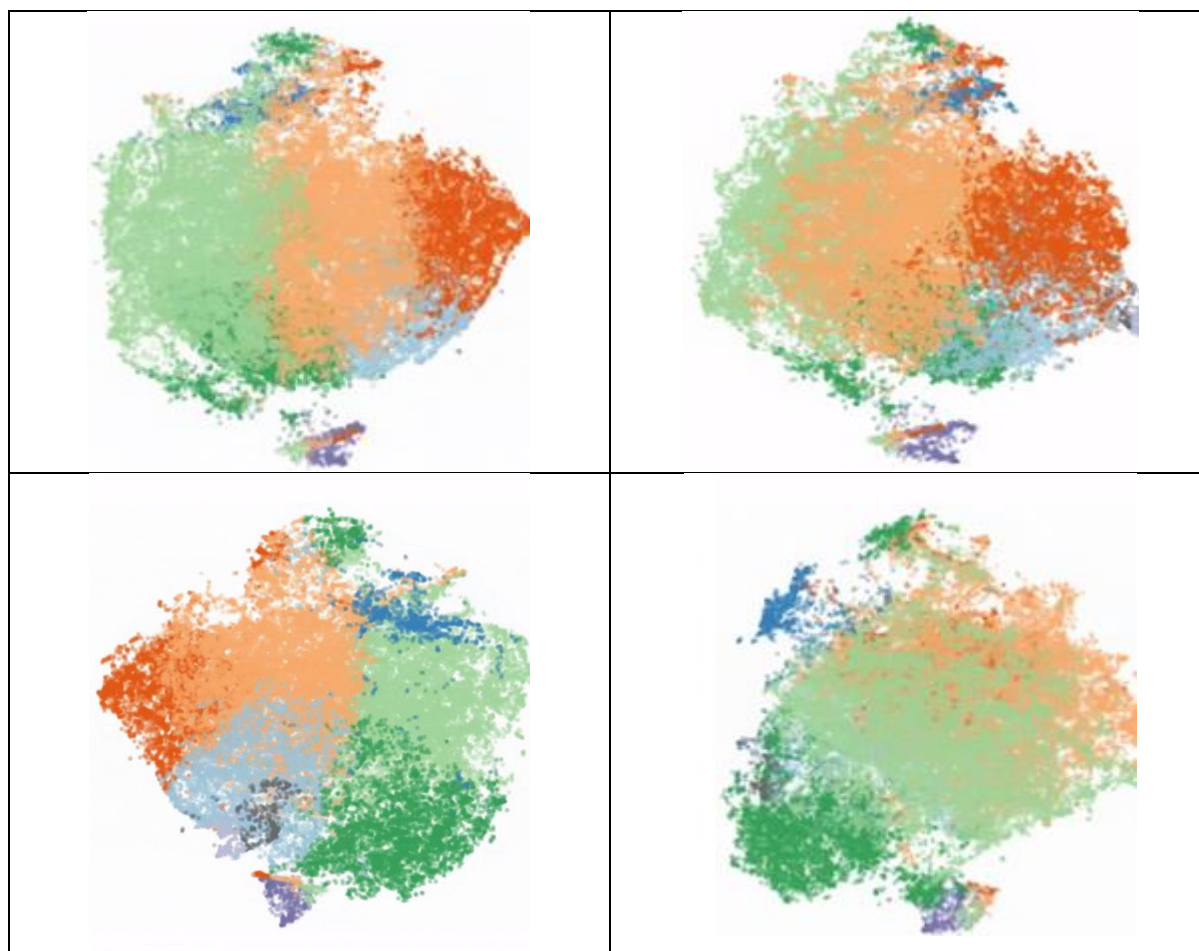
۲-۵. خوشه‌بندی تراکنش‌ها

آدرس‌های اتریوم یکی از ویژگی‌های متفاوت فناوری بلاک‌چین نسبت به تکنولوژی‌های مشابه و امکان فعالیت ناشناس بر روی آن است. با این حال کاربران از آدرس‌هایی

در شکل ۲ خوشه‌بندی در پایگاه داده با استفاده از SQL [25] و با زبان پایتون مدل شده است.

در این خوشه‌بندی مشخص می‌شود که یک آدرس به یک صرافی رمزارز، یک استخراج کننده و یا یک کیف پول و یا تراکنش های ناسالم قرار دارد. خوشه‌بندی به روش K-Means و در ۵ خوشه انجام شده است.

افراد اعتقاد دارند که رمزارزها امکان ناشناسی دیجیتال را مهیا می‌کنند و این اعتقاد تا حدودی صحیح است. با این حال، اتریوم به طور گسترده تری استفاده می‌شود و انعطاف پذیری زیاد آن منجر به شکل گیری یک مجموعه داده عمومی غنی از رفتار تراکنشی کاربران شده است. آدرس های شناخته شده ای که به صرافی ها، استخراج کننده ها و ICO ها تعلق دارند، به طور کیفی نشان می‌دهند که نتایج خوشه‌بندی دقیق هستند.

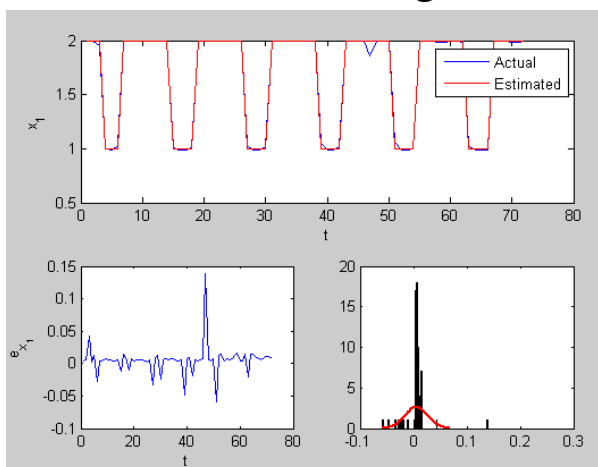
شکل ۲. نمایش سه بعدی از فضای آدرس های اتریوم

۳-۵. دسته بندی تراکنش ها

در این مقاله هدف ارائه راهکار برای ترکیب روش خوشه بندی با الگوریتم دسته بندی است. خوشه بندی به کمک الگوریتم K-Means انجام می شود و داده ها برچسب گذاری می شوند. به کمک داده های برچسب گذاری می توان تراکنش معمول از غیرمعمول را برچسب گذاری نمود. خروجی الگوریتم

نمایشی سه بعدی از نتایج خوشه بندی آدرس های معلوم سمت چپ هستند. رفتار کاربر با استفاده از خوشه مربوط به آن نتیجه گیری می شود، تراکنش های سالم از غیرمعمول در نتایج خوشه بندی قابل تفکیک است که می تواند برچسب ایجاد شده در مرحله بعد به کار گرفته شود. ناحیه مشکی رنگ ناحیه تراکنش های غیرنرمال است.

نماید. همچنین خطای تخمین و توزیع خطای تخمین در زیربخش‌های شکل نشان داده شده است. پیش‌بینی نمونه‌های آدرس‌های سالم از ناسالم در ۷۵ نمونه تست انجام گرفت. پیش‌بینی هر نمونه و مقایسه با مقدار اصلی در شکل ۴ بالا و خطای پیش‌بینی در شکل ۴ پایین چپ و هیستوگرام خطا در شکل ۴ پایین راست نمایش داده شده است. نمودار هیستوگرام خطا نشان می‌دهد که خطای تشخیص دسته‌بندی به صورت گوسی بوده و تابع چگالی احتمال آن نرمال است.

شکل ۴. خطا پیش‌بینی و مدل‌سازی توزیع خطا با استفاده از SVM

نتایج روش پیشنهادی در این مقاله که با استفاده از ترکیب الگوریتم K-Means و SVM است با روش SVM مورد مقایسه قرار گرفته است و نتایج نشان می‌دهد که روش پیشنهادی دقت بالاتری نسبت به SVM از خود نشان می‌دهد. امکان کلاس‌بندی تراکنش‌ها در BIG DATA فراهم گردید و دقت ۸۹ درصد پیش‌بینی درست در نمونه‌ها کارایی روش پیشنهادی را نشان می‌دهد. دقت پیش‌بینی درصد تشخیص درست کلاس‌بندی را نسبت به کل داده‌ها نشان می‌دهد.

۷. نتیجه‌گیری

خوشه‌بندی می‌تواند برای الگوریتم‌های دسته‌بندی به کار گرفته شود. در این مقاله از الگوریتم دسته‌بندی SVM (بردار پشتیبان ماشین) به منظور کلاس‌بندی و طبقه‌بندی استفاده شده است. مسئله خوشه‌بندی به مسئله کلاس‌بندی تبدیل می‌شود که در آن ورودی‌ها هش معامله، شماره بلوک، مهر زمان، تاریخ و زمان، آدرس ارسال Ethereum، آدرس دریافت Ethereum، مقدار خروجی (ETH)، هزینه معامله (ETH)، هزینه معامله، قیمت است و خروجی نوع تراکنش (سالم یا ناسالم بودن) است که از الگوریتم خوشه‌بندی به دست آمده است.

شکل ۳. روند کلی روش پیشنهادی

۶. ارزیابی و نتایج

در این بخش بر روی ارز دیجیتال اتریوم، به عنوان ارز دیجیتالی با بیش‌ترین تعداد توسعه دهندگان فعال و محققانی که بر روی این ارز علاقه‌مند هستند تمرکز خواهیم کرد و همچنین در بخش شبیه‌سازی شبکه اتریوم را مورد استفاده قرار خواهیم داد. باتوجه به اینکه داده‌های پایگاه داده [25] حجم بالایی از داده‌ها را دارا هستند از ویژگی‌هایی استفاده می‌شود که در دسته‌بندی نقش مؤثری دارند و از داده‌هایی که در دسته‌بندی تأثیرگذار نیستند چشم‌پوشی شده است.

نتایج مدل‌سازی با SVM و خطای مدل‌سازی به صورت زیر به دست آمده است. تخمین بین دو کلاس تراکنش‌های سالم و غیرنرمال در شکل ۴ نشان داده شده است که داده‌های تست به SVM داده شده است و باید دو کلاس را از یکدیگر تفکیک

در این مقاله، روشی برای کنترل دسترسی با استفاده از امضای شخصی و خودکار معاملات بلاکچین برای تسهیل تبادلات اینترنت اشیا معرفی کردیم. برای شبیه سازی الگوریتم پیشنهادی، مجموعه ای از داده های تست در نظر گرفته شده و سپس بر روی کاربر (سالم، هکر) متصل به سرور دسته بندی صورت گرفته است و آنگاه باتوجه به ویژگی های هر کاربر می توان SVM را به کاربرد.

در روش ارائه شده از کاربرد نوآورانه هوش مصنوعی در حوزه تکنولوژی بلاکچین، به ویژه روش های یادگیری ماشین استفاده شده است که برای خودکار کردن فرایند امضای قرارداد و همچنین تأمین امنیت کاربر در برابر تقلب امضای دیجیتال کاربرد دارد. روش پیشنهادی در نرم افزار قرار دارد که بر روی تکنولوژی بلاکچین و با کیف دستی کاربر مبتنی بر بلاکچین عمل می کند. علاوه بر این، سیستم تشخیص ناهنجاری که هسته روش امضای خودکار است، داده ها (یعنی مدل تشخیص ناهنجاری) را بر روی دستگاه کاربر اجرا و ذخیره می کند. باتوجه به کاربرد تعریف شده در این مقاله، این روش می تواند برای بهبود قابلیت استفاده برنامه های کاربردی غیرمتمرکز استفاده شود. علاوه بر این، استفاده از این روش در محیط هایی که به اجرای مداوم معاملات بلاکچین و فعالیت های تبادل منظم نیاز دارند، می تواند از کلاهبرداری و یا دیگر فعالیت های بدخواهانه ای که ممکن است منجر به از دست رفتن وجوه ذخیره شده در کیف پول شود جلوگیری نماید.

۸. مراجع (Reference)

- [8] S. Ruoti and K. Seamons, "Johnny's journey toward usable secure email," *IEEE Security & Privacy*, vol. 17, no. 6, pp. 72-76, 2019.
- [9] T. Pham and S. Lee, "Anomaly detection in bitcoin network using unsupervised learning methods," *arXiv preprint arXiv:1611.03941*, 2016.
- [10] T. Pham and S. Lee, "Anomaly detection in the bitcoin system-a network perspective," *arXiv preprint arXiv:1611.03942*, 2016.
- [11] M. Ostapowicz and K. Żbikowski, "Detecting fraudulent accounts on blockchain: a supervised approach," in *International Conference on Web Information Systems Engineering*, 2020, pp. 18-31: Springer.
- [12] P. Monamo, V. Marivate, and B. Twala, "Unsupervised learning for robust Bitcoin fraud detection," in *2016 Information Security for South Africa (ISSA)*, 2016, pp. 129-134: IEEE.
- [13] M. Turkanović, M. Hölbl, K. Košič, M. Heričko, and A. Kamišalić, "EduCTX: A blockchain-based higher education credit platform," *IEEE access*, vol. 6, pp. 5112-5127, 2018.
- [14] Z. Zheng, S. Xie, H. Dai, X. Chen, and H. Wang, "An overview of blockchain technology: Architecture, consensus, and future trends," in *2017 IEEE international congress on big data (BigData congress)*, 2017, pp. 557-564: IEEE.
- [15] G. Wood, "Ethereum: A secure decentralised generalised transaction ledger," *Ethereum project yellow paper*, vol. 151, no. 2014, pp. 1-32, 2014.
- [16] J. Moubarak, E. Filiol, and M. Chamoun, "On blockchain security and relevant attacks," in *2018 IEEE Middle East and North Africa*
- [1] S. Nakamoto, "Bitcoin: A peer-to-peer electronic cash system," *Decentralized Business Review*, p. 21260, 2008.
- [2] V. Buterin, "A next-generation smart contract and decentralized application platform," *white paper*, vol. 3, no. 37, 2014.
- [3] S. Eskandari, J. Clark, D. Barrera, and E. Stobert, "A first look at the usability of bitcoin key management," *arXiv preprint arXiv:1802.04351*, 2018.
- [4] S. Sheng, L. Broderick, C. A. Koranda, and J. J. Hyland, "Why johnny still can't encrypt: evaluating the usability of email encryption software," in *Symposium On Usable Privacy and Security*, 2006, pp. 3-4: ACM.
- [5] S. Gaw, E. W. Felten, and P. Fernandez-Kelly, "Secrecy, flagging, and paranoia: adoption criteria in encrypted email," in *Proceedings of the SIGCHI conference on human factors in computing systems*, 2006, pp. 591-600.
- [6] E. E. Schultz, R. W. Proctor, M.-C. Lien, and G. Salvendy, "Usability and security an appraisal of usability issues in information security methods," *Computers & Security*, vol. 20, no. 7, pp. 620-634, 2001.
- [7] S. L. Garfinkel, D. Margrave, J. I. Schiller, E. Nordlander, and R. C. Miller, "How to make secure email easier to use," in *Proceedings of the SIGCHI conference on human factors in computing systems*, 2005, pp. 701-710.

- Joint Conference on Neural Networks, 2003.*, 2003, vol. 3, pp. 1741-1745: IEEE.
- [22] M. Gupta, J. Gao, C. C. Aggarwal, and J. Han, "Outlier detection for temporal data: A survey," *IEEE Transactions on Knowledge and data Engineering*, vol. 26, no. 9, pp. 2250-2267, 2013.
- [23] M. Gupta, J. Gao, C. Aggarwal, and J. Han, "Outlier detection for temporal data," *Synthesis Lectures on Data Mining and Knowledge Discovery*, vol. 5, no. 1, pp. 1-129, 2014.
- [24] M. A. Pimentel, D. A. Clifton, L. Clifton, and L. Tarassenko, "A review of novelty detection," *Signal processing*, vol. 99, pp. 215-249, 2014.
- [25] https://figshare.com/articles/dataset/Dataset_of_transactions_of_10_Ethereum_addresses_controlled_by_a_private_key_each_has_at_least_2000_output_transactions_which_include_a_transfer_of_cryptocurrency_and_all_transactions_are_performed_within_no_longer_than_three_months_period_/11537121
- Communications Conference (MENACOMM)*, 2018, pp. 1-6: IEEE.
- [17] X. Liu, K. Muhammad, J. Lloret, Y.-W. Chen, and S.-M. Yuan, "Elastic and cost-effective data carrier architecture for smart contract in blockchain," *Future Generation Computer Systems*, vol. 100, pp. 590-599, 2019.
- [18] X. Jin, S. Sarkar, K. Mukherjee, and A. Ray, "Suboptimal partitioning of time-series data for anomaly detection," in *Proceedings of the 48th IEEE Conference on Decision and Control (CDC) held jointly with 2009 28th Chinese Control Conference*, 2009, pp. 1020-1025: IEEE.
- [19] P. K. Chan and M. V. Mahoney, "Modeling multiple time series for anomaly detection," in *Fifth IEEE International Conference on Data Mining (ICDM'05)*, 2005, p. 8 pp.: IEEE.
- [20] M. Teng, "Anomaly detection on time series," in *2010 IEEE International Conference on Progress in Informatics and Computing*, 2010, vol. 1, pp. 603-608: IEEE.
- [21] J. Ma and S. Perkins, "Time-series novelty detection using one-class support vector machines," in *Proceedings of the International*